

„Че предложението на английскитѣ и германскитѣ пълномощници като му се види за рѣшение най-пригодно да докара бързо, трѣйно и пълно умиротворение на Босна и Ерцеговина и това като е съгласно съ общата цѣль на силитѣ, пълномощниците на Австро-Унгария иматъ честь да одобрятъ това предложение и да обявятъ, че австрийското правителство е готово да се натовари съ окупацията и управлението на тѣзи области.

Территорията на Новопазарскій санджакъ като не допира направо до австрийскитѣ граници, остава си подъ управлението на Портата. Нъ за обезпечението и поддържанieto на новий порядъкъ и на съобщенията Австро-Унгария си запазва правото да поставя гарнизони и да поддържа военни и търговски съобщения по всичката широчина на бившия Боснянски Вилаетъ безъ изключение на Новопазарскій санджакъ“.

Ако и да се забѣлѣжава отъ тѣхнитѣ рѣчи, какво е мнѣнието на членоветѣ на конгреса, прѣдсѣдателя призовава прѣставителитѣ да гласоодаватъ формално върху предложението.

Австро-Унгария, Франция, Англия и Италия приематъ английското предложение. Приема го и Руссия, нъ съ тая забѣлѣжка, че тѣхното гласуване се отnosi само на думитѣ въ Лордъ Салисбюрево предложение.

Турскитѣ пълномощници си отказахъ да гласоодаватъ, като обявихъ, че тѣхнитѣ инструкции ги свързватъ.

Прѣдсѣдателя на конгреса като говори въ името на болшинството на членоветѣ и особено на неутралнитѣ сили, припомнява цо длѣжностъ, че Конгреса не се е събралъ да запазва географическитѣ положения, които би могла да иска Портата, нъ да прѣдопази европейскій миръ въ настоящето и бъдѣщето. Н. Свѣтлость наумява на турскитѣ пълномощници, че безъ вмѣшательството на конгреса Турция щѣше да стои прѣдъ цѣлостта на С. Стефанскій договоръ и че само благодарение на туй вмѣшательство ней се повърнѣ по-голѣмата и по-плодородната провинция отъ Бѣло море до Балкана. Рѣшенията на конгреса правятъ едно цѣло и не могатъ да му се приематъ само изгоднитѣ страни, а другото да се отхвърля. Ще каже, Портата не може да чака полза отъ несполуката на Конгреса, за да отрича своето съгласие и да кара силитѣ да помислятъ за своитѣ интереси и безъ нея. Н. Свѣтлость удостоверява (констатира), че шестѣ велики сили сж съгласни въ въпроса за Босна и Ерцеговина и искава надежда, че Портата не